Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

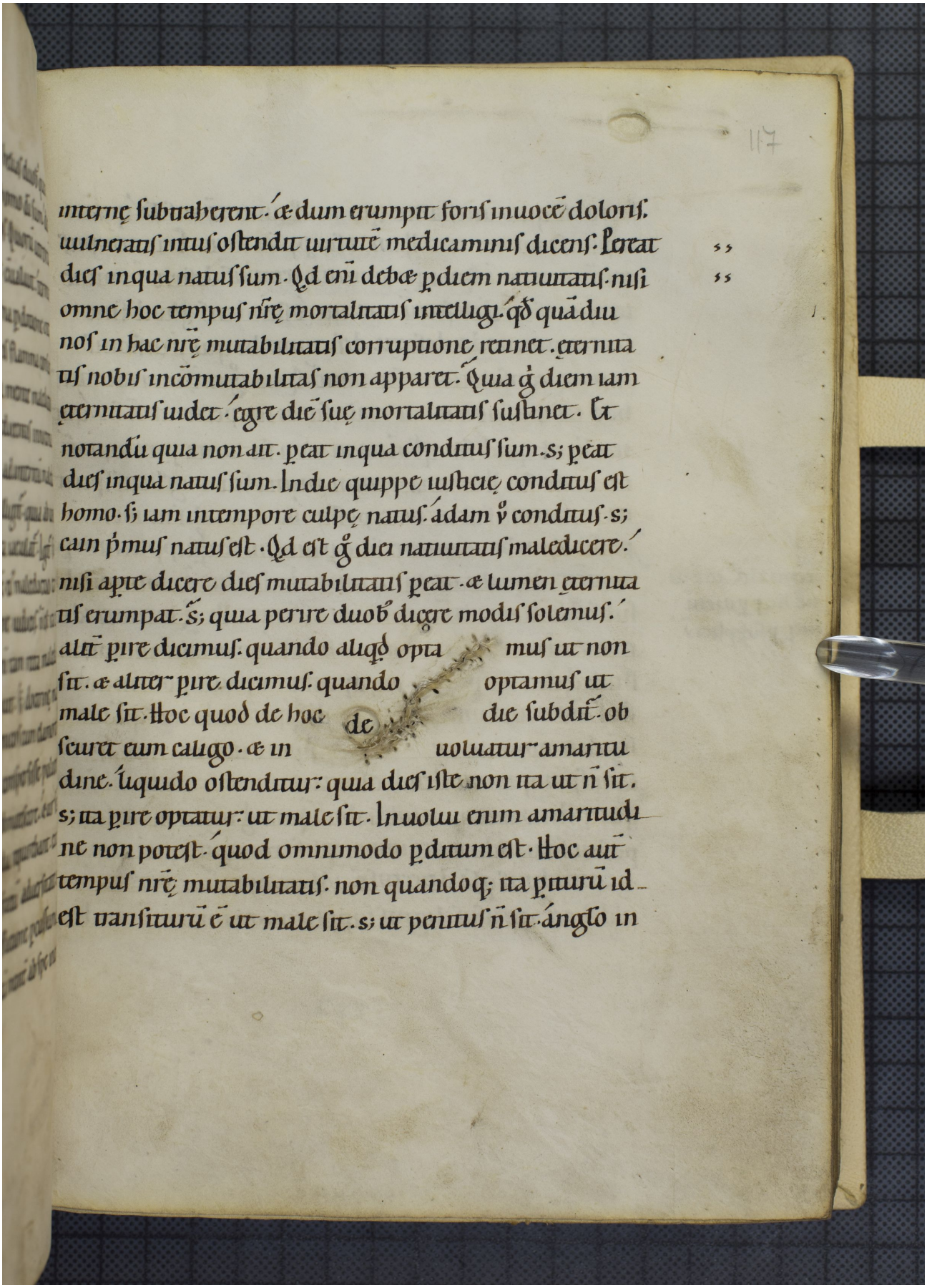

117

interne subtraherent. Et dum erumpit foris in uocē doloris.
uulnerati intus ostendit uirtutē medicaminis dicens: Pereat
dies in qua natus sum. Qd enī debet pdiem natiuitatis. nisi
omne hoc tempus nrē mortalitatis intelligi. qd quādiu
nos in hac nrē mutabilitatis corruptione retinet. eternita
tis nobis incōmutabilitas non apparet. Qua g diem iam
eternitatis uidet. egre diē suę mortalitatis sustinet. Et
notandū quia non ait. pereat in qua conditus sum. s; pereat
dies in qua natus sum. In die quippe iustitię conditus est
homo. s; iam in tempore culpę natus. adam v conditus. s;
cain primus natus est. Qd est g diei natiuitatis maledicere.
nisi apte dicere dies mutabilitatis pereat. et lumen eternita
tis erumpat. s; quia perire duob dicere modis solemus.
aliū pire dicimus. quando aliqd opta mus ut non
sit. et aliter pire dicimus. quando optamus ut
male sit. Hoc quod de hoc de die subdit. ob
scurat eum caligo. et in uolutatur amaritu
dine. liquido ostenditur: quia dies iste non ita ut n sit.
s; ita pire optatur: ut male sit. In uolu enim amaritudi
ne non potest. quod omnimodo pditum est. Hoc aut
tempus nrē mutabilitatis. non quandoq; ita pituru id
est transituru ē ut male sit. s; ut penitus n sit. anglo in